

In 2020 is het 100 jaar geleden dat de eerste landelijke vereniging van hoveniers werd opgericht. Een gelegenheid die we natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. Na 100 jaar is de vereniging nog altijd springlevend. Een echte vereniging van én voor branchegeenoten die zich vaak langdurig en op vrijwillige basis inzetten. In de aanloop naar het jubileumjaar blikken we met een aantal van hen terug. En ook vooruit, want wie weet komen er nog wel 100 jaren bij.

100

Frans Vije: “Je kunt niet zonder vereniging”

Frans Vije leerde het vak bij het groenvoorzieningsbedrijf van Jan Boogaart in Hengelo. Daar zag hij ook wat een branchevereniging voor de leden betekent, want Boogaart was bestuurslid van de Kring Tuin en Landschap en later voorzitter van VHG. Toen Vije in 1992 zijn eigen bedrijf begon, was het dan ook vanzelfsprekend dat hij zich aansloot bij VHG.

Tekst: Annemieke Bos
Foto: Studio Pofhoff /Lars Smook

Vije werd niet alleen lid, hij raakte ook actief betrokken bij de afdeling Overijssel. “Zo’n vijf jaar heb ik in allerlei commissies gezeten. Dat was leerzaam en leuk. We hebben bijvoorbeeld bedrijfsbezoeken geïntroduceerd om bij elkaar in de keuken te kijken. Ook bezochten we bedrijven buiten de groensector, zoals een staalfabriek. Tijdens die excursies kun je pas echt goed kennis opdoen en uitwisselen. Je komt ook eens op een andere manier met elkaar in gesprek als je op zo’n bedrijf rondloopt. Het praat gewoon makkelijker dan aan de vergadertafel.”

Persoonlijk

De jarenlange verbondenheid en persoonlijke contacten met collega’s, daar denkt Vije met plezier aan terug. “Je kunt niet alles per brief of mail of kort berichtje via je telefoon regelen. Elkaar

Frans Vije was actief lid in de regio Overijssel.

Wie is Frans Vije?

Frans Vije uit Losser (O) begon zijn loopbaan als tuinman binnen het bedrijf van Jan Boogaart in Hengelo. Daar klom hij op tot voorman en uitvoerend projectleider. In 1992 begon hij zijn eigen bedrijf: Hoveniers- en bestratingsbedrijf F. Vije. Zijn zoon Frank heeft inmiddels de leiding, Frans biedt nog enkele dagen in de week ondersteuning bij acquisitie en bestekken.

ontmoeten is zó belangrijk. Dat kan bij VHG.” Tegen zijn zoon Frank, die inmiddels het bedrijf leidt, zegt hij het regelmatig: “Een dagje VHG, daar heb je heel veel aan. Bovendien: je kunt ze altijd bellen en als het nodig is komen ze langs om je te adviseren en helpen.”

Profilering

Vanaf de zijlijn volgt hij de ontwikkelingen binnen de vereniging met interesse. “Er wordt veel energie gestoken in de

Mijn wens voor VHG: “Dat de vereniging blijft bestaan en leden elkaar daar ontmoeten.”

profilering van de branche. Dat is een goede zaak. Ook de inzet van VHG voor de cao en het bevorderen van de instroom van jongeren in de bedrijfstak vind ik een pluim waard. Het is voor mij heel simpel: zo’n brancheorganisatie moet je gewoon handhaven!” ■